

“¿Ministra, que es una mujer?” Així li preguntaven unes feministes contràries a la *lleï trans*, a la Sra. Ministra d'Igualtat en un acte institucional el passat vuit de març. Aquesta pregunta que té una resposta tan òbvia com que *la gespa és verda*, m'ha fet pensar i donar gràcies a Déu. Si m'haguessin preguntat a mi què és una dona, la meva resposta seria clara: els hagués parlat de la meva encisadora mare, que va criar sis fills, amb un fart de treballar, un fart de patir i també un fart de gaudir, i que ja com a àvia encara manté viva una fe, un somriure i una empenta que molts ja voldrien. O els parlaria també de les meves àvies, una mare de cinc fills i l'altre de deu: pedra massissa; o els parlaria de les meves germanes casades, dolces com la mel, o de les meves cunyades, casades, pacients i treballadores a més no poder, o els parlaria de les meves nebodes petites que són com angelets (algun cop una mica escuats), o els parlaria del 99 % de la meva feligresia, un exèrcit de catequistes que han entregat dècades de la seva vida, totalment desinteressadament al servei de l'evangelització, un exèrcit de mares que mantenen la fe en les seves llars, un exèrcit d'àvies que ho han aguantat tot i el que els espera. Si volen saber què és una dona, que vinguin a missa a diari, també a la missa dominical (en aquest cas alguna aconseguirà arrossegar el seu marit), les veureu fermes ja plogui, ja hi hagi vaga, ja faci una calitja, o hi hagi grip aviar en expansió: allí fidels al Senyor, fidels a l'Església, pregant el rosari, participant a l'eucaristia, resant pels seus i pel món sencer, disponibles per al servei i fent un món cada dia més humà i més diví. Pius XII, en una al·locució a uns casats de nou, 11 de març de 1942, diu: *“la família brilla amb un fulgor que li és propi: aquest fulgor és el de l'esposa. [...] Certament, l'esposa i mare es el sol de la família. El sol per la seva magnanimitat i per la seva voluntat d'abnegació, per la seva alegria constant i per la seva suavitat providencial amatent en totes les coses que poden omplir de joia la vida del marit i dels fills. Vessa al seu entorn llum i fervor del seu enteniment [...] que enjoia, quan surt al matí, el temps ennuolat i que, quan es pon, ens il·lumina amb els seus raigs d'or.”* I aquesta experiència el tenim tots els que caminem per aquest món que som nascuts d'una dona. Com acabar sense anomenar a la Dona, la que el missal obliga a inclinar el cap quan es menta el seu nom (Instrucció Missal Romà, núm. 275), la que corona el nostre retaule per damunt de St. Andreu i només per sota de Déu, mitjancera de tota gràcia, la Reina del nostre poble i dels nostres cors, i de la que esperem el seu auxili i amor maternal *ara i en l'hora de la nostra mort*: Maria. Que Ella ens guardi i ens mostri a Jesús, el fruit beneït del seu ventre.

Vida parroquial

LL = St. Andreu de Llavaneres | SV = St. Vicenç de Montalt | CA = Sta. Maria de Caldes d'Estrac

Cine parroquial. Dissabte 18 de març, a les 17 h., a la Parròquia de St. Andreu. Pel·lícula: *La isla de los monjes* (2017).

Via Crucis. Divendres a les 19 h. a St. Vicenç de Montalt i Diumenges a les 18 h. (Cos de Portants) a St. Andreu de Llavaneres.

1ª Conferència quaresmal parroquial. Dilluns 13 de març, a les 19:45, a la parròquia de St. Andreu, a càrrec del Rev. Dr. Jaume González Padrós, amb títol: “La Litúrgia com a font de conversió”.

HORARIS DE MISSA

	Vigília festius	Diumenges		Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres	Dissabte
St. Andreu de Llavaneres	19:00	11:30	19:00*	19:00	19:00	10:00	19:00	19:00	19:00
St. Pere (Llavaneres)		13:00 (estiu: a les 10 h.)							
St. Vicenç de Montalt	20:00	10:00	20:00*		20:00*	20:00*		20:00*	20:00
Carme (Caldes)		12:00**							
Sta. Maria de Caldes		(Nadal i de Rams a Corpus)					10:00**		10:00**

* castellà /** bilingüe

Església de St. Pere: en l'horari d'estiu, que va del 1r Diumenge de Juny fins al 4rt de Setembre, la missa és a les 10 h.

Església del Carme (Caldes): El temps de Nadal i de Rams a Corpus inclosos, aquesta missa es trasllada a la Parròquia de Sta. Maria.

Vols rebre informació actualitzada?

Escriu al Despatx Parroquial (Sr. Joan Ferrer)

tel. **696 595 703**

i t'afegirem a la llista de difusió de la teva parròquia

Pots contactar també per correu electrònic:

santandreu473@arqbcn.cat | santvicenc690@arqbcn.cat | santamaria322@arqbcn.cat

+ info: parroquies3viles.com

t.me/parroquies3viles

Obertura església: Per les misses i
Llavaneres: 8:30-13h. | **St. Vicenç:** 10-13 h
 (excepte dilluns i dissabte). | **Sta. Maria**
Caldes: 10-13 h. (de dimarts a dissabte)

Adoració eucarística

Llavaneres, Dijous: 19:30-20h.
 I 2n i 4rt Divendres: 10-19h.

Confessions: 30 min abans de missa | **Llavaneres:** dilluns a dissabte 18-19 h. i 15 min després de missa (excepte dimecres)

"¿Ministra, que es una mujer?" Así le preguntaban unas feministas contrarias a la *ley trans*, a Sra. Ministra de Igualdad en un acto institucional el pasado ocho de marzo. Esta pregunta que tiene una respuesta tan obvia como que *el césped es verde*, me ha hecho pensar y dar gracias a Dios. Si me hubieran preguntado a mí qué es una mujer, mi respuesta sería clara: les hubiera hablado de mi encantadora madre, que crio a seis hijos, con un hartito de trabajar, un hartito de sufrir y también un hartito de disfrutar, y que ya como abuela todavía mantiene viva una fe, una sonrisa y un empujón que muchos ya quisieran. O les hablaría también de mis abuelas, una madre de cinco hijos y la otra de diez: piedra maciza; o les hablaría de mis hermanas casadas, dulces como la miel, o de mis cuñadas, casadas, pacientes y trabajadoras a más no poder, o les hablaría de mis sobrinas pequeñas que son como angelitos (alguna vez una poco tremendos), o les hablaría del 99% de mi feligresía, un ejército de catequistas que han entregado décadas de su vida, totalmente desinteresadamente al servicio de la evangelización, un ejército de madres que mantienen la fe en sus hogares, un ejército de abuelas que lo han aguantado todo y lo que les espera. Si quieren saber qué es una mujer, que vengan a misa a diario, también a la misa dominical (en este caso alguna consigue arrastrar a su marido), las veréis firmes ya llueva, haya huelga, ya haga una calima, o la gripe aviar en expansión: fieles al Señor, fieles a la Iglesia, rezando el rosario, participando en la eucaristía, rezando por los suyos y por el mundo entero, disponibles para el servicio y haciendo un mundo cada día más humano y más divino. Pío XII, en una *alocución a unos casados de nuevo*, 11 de marzo de 1942, dice: *"la familia brilla con un fulgor que le es propio: ese fulgor es el de la esposa. [...] Ciertamente, la esposa y madre es el sol de la familia. El sol por su magnanimidad y por su voluntad de abnegación, por su alegría constante y por su suavidad providencial dispuesta en todas las cosas que pueden llenar de gozo la vida del marido y de los hijos. Derrama a su entorno luz y fervor de su entendimiento [...] que alegra, cuando sale por la mañana, el tiempo nublado y que, cuando se pone, nos ilumina con sus rayos de oro."* Y esa experiencia la tenemos todos los que caminamos por este mundo que somos nacidos de una mujer. Como acabar sin nombrar a la Mujer, la que el misal obliga a inclinar la cabeza cuando se menta su nombre (Instrucción Misal Romano, núm. 275), la que corona nuestro retablo por encima de S. Andrés y sólo por debajo de Dios, medianera de toda gracia, la Reina de nuestro pueblo y de nuestros corazones, y de la que esperamos su auxilio y amor maternal ahora y en la hora de nuestra muerte: María. Que Ella nos guarde y nos muestre a Jesús, el fruto bendito de su vientre.